

אוסף "נקה המזגה" הלו"ג

דבר זינגרמן היד

נשאבו זיל שכב בבית החוליות במצג קשת ירע דבר את גבולה עליון,ليلות רבים ישב ליד מיטת אביו ולא מש מננו אביו זיל חלה בשימוק, ורב חור מבטחים יומיום בכדי שיוכל לתרגל צע אביך תרגילי פיזיומטריה לטייע לו להתייר לעצמו מצעם מכוון.

כHALחנת זים ההיסטוריים, זיא זב עס תפנות ננקט להזוף את אמת האצריה, גלחם בזירה הקשה ביהיר בדרום בקרבת העתקום מרט בחוות היטינט, לאחרית צפונית לחות הפניית בגשר פרדיאן ועם נפزا את מוחו מסיל נפזוי, לבו החלוש של אביך העדין נטהר וכאש לא שמאז דבר צל דב — לא עמד לבו במבחן טורייהרגה — והחפה.

גופתו של דב נמצאה רק ששה חדשנית לאחר המלחמה, ואשדר נמצאו את הגופת לא יכול להפיחת מנופתו של חברו לטנק טנאל יעקובי וזה נקבע בקביר אמש.

כך היתה דרכו נאוי הכהתי — לחתם בלא שיר, ולחתם מתחן שמה ורצון, והוביל עם חיק ומלת הרבה, וברוח טובת,

ישר, ענו וטוב היה דב בחיה, לטעת עמו וארכינו מכר את נפשו הפלורה. היה נשפטו צורחות בצדך החוץ.

ולאטי השכולת ייאמר: חמוץ בכות פסידות נפשו של דב נ"ע לך ולמשתחך עד עולם — זה יחזקך וישליך מוחך לפצעך לבך — שאם גם פצעך לבנו — בנהמת ציון וירושלים — גנוחם בילנו.

ראאל שקיי

נפש לדב

באנו להזכיר עם זכרו של גיבור,
באנו לזרוש את התפקיד שמקורה עצמות,
באנו לחריש מה צרך לחואר "בן אדם שלם",
ואכן שלב היה דב עם עצמו ומצבונו, כי אכן יהן אהורה? וכי אכן יכול צער שאך זה
את חייך, וככלבו יוזשים מה מלאו תוכן הוא חייך, אף יכול היה דב לעזוב עם חברו
ז מל אובי אוביי ורב פנגן, לעזוב עד אשר הפניו המכumes, גנער טרידאן.
דב נ"ע נרשם לאוניברסיטה ירושלים ולהיאביב לילומדי הרפואה, אולם את אישור
זו לפצעתך לרופאות בשטחי האוניברסיטה לא זכה לאותו. אנו שבלהת'א שופרת על
דב היה פעילן, יומו היה גודש ומלא מוכן, היה צור לכל חבר, לחבריו מימי הפלדרציה
נרים לשירות בגדיל, חסיד ש愧 להוות לעזר,
אמו סיורה לי כי לפני שנים נשאר דב בגביס משוט שחברו למחרור, שטוטש כמישק
כנסים, לא יכול היה לארגן את המחלות.
באחד הימים מגיע דב הביתה עם צבאו לבטח ואומר לאמו: "אמא חבי רוזה לשוחה
אולם בשקט, יש לו בעיה צינעה", אמו מאנינה בעעה וירוח פתרות אזהת.
לאחר בטוחנו גודע כי את "ששת סדרי המשמונת" שלו מפזרה של ביתו, הרם דב לבית
; בכאר שבע, כאשר ראה כי אין שיש באחו בית בנטה.

יעק ח' גיטס אורה, משל לאב ובן שעלו מחלון בדרכן ונהיכע חבן, ואסף לאב חיכן ח�
הסונית אמר לו בני סיכון זה יהיה בזיך אם ראיית בית הקברות לפני חורי הארץ המוריה
קרובה לנו, כך אמר להם הקביה לאשראל אם ראייתם את חצרות שתוכפו אתם באחת
שען אונס נאlein שאמא: יען ח' גיטס צורה יעכט שם אלקי יעקב, אברחס זיצחק אין
כחיב סאן אלא יעקב, ולמה? אמר ד' טענען בן לקיש משל לאשה עברה שואה מקשא
ליילן ואומרים לה לית אק יודען מה נאמר לך אלא מאן דען לאימץ בעין קרשיא
הוא יענץ בעין קשתיין כד מאי בעיקם הא — כל העוגן ביוט צראי אמר לסת דוד
ליישראל, מי שעעה בעא צראי הוא יענץ אונס אלקי יעקב ד' כוון צוות ישגוך שם אלקי
יעקב

ג'וּת הַלְּבָנָן כְּאַגָּדָה קְכֹבֶן וְסִירְבֶּר

רב בן מה נבלה זינגרמן

גּוֹלְדִּי בְּ 'עֲמָקָם בְּ-כֵן אַתְּאָנוּ תְּשִׁיבָּה

סידם ■■■■■ חזק לימודיו במדרשה בשנת תש"ל - מחדור כ"ב,
הצמיחין במדוזות חרוביות - לב טוב ונאמנה לחבוריו,
בימי פירדואן בגה"ל ראנט חמץ למפללה באיזבו ולביצעה
עליהם לזרחה. בשלחם יום הבפורהים עליהם בגזירה העשה
בזורה בדרות, בקרוב הפקוב מדם בחווה הסדרית ולאחר מכין
חדרות להזורה הסדרית - בקשר פירדואן. טעם מזא אם רוחו
aphael מצריה. גופתו של דב נמצאה רק שעה מזמן לאחר הפלתמה.

בשיטור את הגופה לא יכלו להפרידה מגופתו של חברו יאנק
שפואל יעקובי ויתיר נקברו בקבר אחיהם בטְהֻרָה קְלָפָאִים.

בְּקָרְתַּת סְלִיקָה

לידבו החלוס של אביו אשר נטהו הדמה עטורה בנסך דבר לא
עמד לו ובאשר לא שמעו דבר על גורלו של דב, נפטר ביטוריהם
ונבזבזו.